

EL PARDAL VALENTÍ

En Valentí és un pardal que viu en una bonica pineda. Cada dia, quan s'aixeca, recorre cada racó buscant el seu aliment.

El seu menjar principal són els fruits d'un arbust que es diu grèvol, són unes boletes molt brillants de color vermell.

Aquest hivern serà dur per en Valentí, perquè la seva mare es va trencar una ala i ell haurà d'encarregar-se d'alimentar la seva família. Però aquell matí quan va sortir a buscar el menjar, ni rastre de les boletes vermelles!

Molt preocupat va tornar al seu niu.

—Mare, no hi ha cap fruit en tot el bosc. Aniré a veure a la formiga Manuela, segur que ella sap què ha passat.

—Això no m'agrada gens ni mica— va dir na Manuela—. Serà millor que anem a esbrinar-ho.

Na Manuela va pujar damunt d'en Valentí i junts van enfilegar cap al poble.

Com cada any per Nadal, havien col·locat llumetes de colors als carrers i un gran pi adornant el centre de la plaça. Però una cosa horrible va cridar la seva atenció!

Totes les cases de la plaça tenien penjades en les seves finestres i portes rams de grèvol! El menjar de molts ocells del bosc estava aquí! A qui se li hauria acudit fer una cosa així?

—Això no pot ser!, al poble han d'assabentar-se del mal que han causat.

De tornada al bosc, na Manuela i en Valentí van explicar a tots els animals el que havien descobert.

—Ja sé el que farem— va dir na Manuela—, has d'explicar-li-ho tot a n'Àngela. Ella és una nena que s'estima molt els animals.

S'encarregarà de dir-li a tot al poble el que ha succeït.

—Però jo sóc un pardal, Manuela, no puc parlar amb els nens, no entenen el nostre idioma.

—Tranquil Valentí, hi ha una manera de fer-ho i és ficant-te en els seus somnis.

—En els seus somnis?

—Sí. Aquesta nit entraràs a la seva habitació per la finestreta que hi ha a les golfes de casa seva, arribaràs fins al seu llit i li explicaràs a cau d'orella tot el que ha passat.

CONTRE

Així ho va fer en Valentí i, al matí següent, n'Àngela es va despertar, va baixar corrent les escales i va entrar a la cuina nerviosa:

—Haig de dir-te una cosa mare! Una cosa molt lletja que hem fet. Quan n'Àngela va acabar de parlar amb la seva mare les dues van sortir a buscar l'alcalde per explicar-li la notícia.

—De debò que hem deixat sense menjar a molts ocells de la pineda? I què podem fer? —va dir l'alcalde.

—Potser aquest hivern ja és massa tard però la propera primavera plantarem grèvol al bosc - va dir la mare de n'Àngela-. Hem après que hem de tenir cura del bosc i pensar, abans de fer les coses, si podem danyar els altres.

La formiga Manuela va ajudar en Valentí i la seva família a passar l'hivern, gràcies al menjar que havia guardat, i tots al poble van aprendre a ser responsables i a respectar la naturalesa.

